

[Finansministeren.]

og jeg skal her nævne, hvorledes vi har søgt at nå frem til et realistisk skøn.

For det første har finansministeriet anmodet styrelserne om at budgettere realistisk, både når der er tale om lovbestemte udgifter, og når det gælder udgifter, hvor administrationen har en mulighed for at øve indflydelse på udgifternes størrelse. For det andet er det i år indskærpet, at fremsættelse af ændringsforslag og forslag om tillægsbevilling må begrænses til tilfælde, hvor særlige og uforudselige omstændigheder bevirker, at udgifterne ikke har kunnet optages på finanslovsforslaget.

Man kan naturligvis ikke helt fjerne behovet for korrektiver til finanslovsforslaget i form af ændringsforslag og tillægsbevillinger. Det fremgik af budgetforhandlingerne, at der hos de budgetterende styrelser er ønsker om yderligere bevillinger, der ikke har kunnet optages på finanslovsforslaget, enten fordi det ikke er klart, om udgifterne vil blive aktuelle allerede i 1964-65, eller fordi det ikke har været muligt at bedømme, hvor store udgifterne vil blive. Man må regne med, at nogle af disse ønsker vil fremkomme som ændringsforslag eller forslag om tillægsbevilling, og i det omfang de kan imødekommes, vil de blive afskrevet på de på finanslovsforslaget opførte reserver til imødegåelse af merudgifter ved tillægsbevillinger. Disse reserver beløber sig til i alt 400 mill. kr. eller godt 3 pct. af de samlede statsudgifter, og de fordeler sig med 250 mill. kr. for driftsudgifterne, 75 mill. kr. for anlægsudgifterne, 25 mill. kr. for statens udlån og endelig 50 mill. kr. for andre kapitaludgifter.

Også reserverne skulle gerne være udtryk for en realistisk vurdering; det er naturligvis ikke nogen stor kunst, hvis det blot forstås sådan, at bevillingsrammerne gøres så store, at der kun er en fjern risiko for overskridelse. Så vidt jeg kan se, må man imidlertid efter bedste evne søge at nå frem til reserver, der virkelig viser det forventede behov for tillægsbevillinger. Det kan i denne forbindelse være af interesse at sammenholde reserverne på finanslovsforslaget for 1964-65 med de reserver, der var opført på finanslovsforslaget for 1963-64.

De tillægsbevillingsreserver, der er optaget på det nu fremsatte finanslovsforslag,

andrager altså 250 mill. kr. for driften og 75 mill. kr. vedrørende anlægsudgifterne, i alt 325 mill. kr. På finanslovsforslaget i fjor var de tilsvarende reserver 160 mill. kr., og de blev under finanslovsforslagets behandling forøget med en uudnyttet del af pris- og lønstigningsreserven på 40 mill. kr.

Denne udvidede bevillingsreserve på 200 mill. kr. i fjor viste sig imidlertid at være for lille. Af reserven gik 130 mill. kr. til delvis imødegåelse af merudgiften ved ændringsforslag, der imidlertid beløb sig til en del mere. Man lod derefter 70 mill. kr. af de oprindelige reserver stå tilbage til imødegåelse af tillægsbevillinger, og som jeg nævnte her i tinget for en måneds tid siden, har det nu vist sig, at disse tillægsbevillingsreserver burde have været større — sandsynligvis i alt ca. 60 mill. kr. større.

I lyset af disse erfaringer er det rimeligt, at man i år har afsat større reserver end i fjor. Ganske vist har det under budgetbehandlingen vist sig muligt allerede på finanslovsforslaget at tage hensyn til en række ønsker hos styrelserne, der ellers ville være fremkommet i form af ændringsforslag eller tillægsbevillingsforslag. Men på den anden side er der i år på reserverne taget hensyn til de finansielle virkninger af forskellige lovforslag, som allerede er eller senere vil blive fremsat, herunder forhøjelsen af de sociale pensioner i overensstemmelse med helhedsløsningen, forøgelse af ungdommens uddannelsesfonds midler samt forlængelse af kornloven. Hertil kommer, at reserverne også skal dække merudgifterne ved en række enkelte bevillingsønsker, hvoraf en væsentlig del i dag er helt uforudselige.

De udgiftsbeløb, der er opført på finanslovsforslaget, er budgetteret på grundlag af de i sommeren 1963 gældende priser, idet der dog er regnet med de lønninger og pensioner m. v., der vil få virkning fra 1. april 1964, såfremt januarpristallet ikke giver anledning til regulering. Det var almindeligt ventet, at oktoberpristallet ville vise, at det var nødvendigt at regne med et højere indkomstniveau. Som forholdet er i øjeblikket, hvor der udkræves yderligere et helt points stigning i pristallet for at udløse regulering af lønninger og pensioner, har jeg ment, det var rimeligt at henskyde spørgsmålet om optagelse af en bevillings-